

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 2. października 1906.

Treść: (M 197—200.) 197. Rozporządzenie, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych. — 198. Obwieszczenie, wymieniające te zakłady naukowe, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pownych przemysłów konsensowych. — 199. Rozporządzenie, dotyczące wykonania § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893, o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego. — 200. Rozporządzenie, dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

197.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 3. września 1906,

zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów rękodzielniczych.

Na zasadzie §u 14. ustawy przemysłowej (ustawa z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Świadectwa, potwierdzające pomyślne ukończenie wymienionych poniżej zakładów naukowych, upoważniają w razie ziszczenia się innych warunków ustawowych do rozpoczęcia następujących przemysłów rękodzielniczych:

I. Garnearze (zduni), kaflarze.

Szkoły zawodowe i oddziały modelowania i rzeźbiarstwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, pod warunkiem, że abiturycenci przed

wstąpieniem do tych szkół zawodowych, względnie oddziałów wykazali się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle garncarskim (zduńskim) albo kaflarskim;

oddział zduński i garncarski w Szkole zawodowej przemysłu łożowego w Bechini;

oddział modelowania i oddział ceramiczny w Szkole zawodowej przemysłu łożowego w Cieplicach-Szenowie;

oddział chemii technicznej (specjalnie dla ceramiki) w tej samej szkole, pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do tego oddziału praktykowali najmniej przez 2 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) albo kaflarskim;

oddział modelowania w Szkole zawodowej przemysłu łożowego w Znojmie i oddział chemii technicznej (specjalnie dla ceramiki) w tym samym zakładzie, pod warunkiem, że abiturycenci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do tych oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim;

zawodowa Szkoła modelowania dla ceramiki i przemysłów pokrewnych w Litwinowie Górnym pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej Szkoły zawodowej praktykowali najmniej przez 3 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim;

krajowa Szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kołomyży;

mistrzowska szkoła modelowania w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tej Szkoły zawodowej praktykowali najmniej przez 3 lata w przemyśle garncarskim (zduńskim) lub kaflarskim.

II. Szklarze, szlifierze i rytownicy szkła.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie;

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szenowie kamienieckim.

III. Kowale, wyrabiający siekiery, panwie, obręcze żelazne i łańcuchy, gwoździe, wreszcie kowale i ślusarze wozowi.

Oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Smichowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu, w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901. l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kowalski lub inny z wyżej wymienionych przemysłów;

dalej Szkoła zawodowa obróbki żelazach w Sułkowicach.

IV. Kowale wyrabiający narzędzia, nożownicy i szlifierze, wytwórcy przyrządów chirurgicznych.

Szkoły wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w rządowej Szkole przemysłowej w Smichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901. l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był jeden z wyżej wykazanych przemysłów;

dalej niższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem w Wiedniu;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowen;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi ręcznych i mechanicznych tudzież oddział nożowniczy w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

oddział dla obrabiaczy żelaza w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddziały dla przemysłu maszynowego w Szkole zawodowej dla przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie;

techniczny oddział w zawodowej Szkole dla przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza w Sułkowicach.

V. Ślusarze.

Oddział zawodowy architektury i zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu, następnie zawodowy i specjalny oddział dla artystyczno-przemysłowego obrabiania metali i zawodowy oddział architektury dekoracyjnej w Szkole

przemysłu artystycznego w Pradze, w obu razach pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych oddziałów wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

niższa i wyższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, ta ostatnia jednak tylko pod tym warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do niej wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901. l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł ślusarski;

oddział zawodowy ślusarstwa architektonicznego i oddział kowalstwa dekoracyjnego (ślusarstwa artystycznego) w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy dla przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział ślusarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

oddziały dla przemysłu maszynowego w Szkole zawodowej przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

techniczny oddział w zawodowej Szkole dla przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

oddział nożowniczy, tudzież oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi rękoźmiennych i oddział mechaniczny w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach; oddział dla obrabiaczy żelaza w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

Szkoła zawodowa obróbki żelaza w Sułkowicach;

oddziały dla przemysłu budowlanego w szkołach wermistrzowskich;

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogrodzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Innsbruku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach,

przy wykazaniu co najmniej trzyletniej praktyki w ślusarstwie;

wreszcie Szkoła zawodowa terminatorów w warsztatach kolei państwowych we Lwowie.

VI. Blacharze (dacharze).

Szkoły wermistrzowskie dla mechaniczno-technicznego przemysłu:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie.

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,
pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają celem przyjęcia do owych szkół, był przemysł blacharski.

VII. Kotlarze.

Oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie.

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmichowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,
pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kotlarski.

VIII. Odlewacze żelaza, mosiądzu i cyny.

Oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego i elektrotechniki w rządowych Szkołach przemysłowych w X. dzielnicy Wiednia i w Śmichowie, jakoteż oddziały wermistrzowskie przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł odlewania żelaza, względnie mosiądzu lub cyny.

IX. Mosiężnicy, bronzownicy, wytwórcy towarów z chińskiego srebra, wytwórcy metalowych towarów galanterijnych, cyzelierzy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział mosiężnictwa, złotnictwa i srebrownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

oddział oprawy drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

wreszcie oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

X. Złotnicy, srebrownicy i jubilerzy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny artystycznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy pracowników metalurgicznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział mosiężnictwa, złotnictwa i srebrownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

oddziały szlifowania i oprawy drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

wreszcie oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu.

ten ostatni pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle złotniczym, srebrniczym lub jubilerskim.

XI. Rytownicy, metalografowie, formierze, polewnicy (emalierzy), giloszerzy.

Oddział rytownictwa broni w zawodowej Szkole przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddział rytownictwa drogich kamieni w zawodowej Szkole oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie;

zawodowy i specjalny oddział artystyczno-przemysłowej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

specjalny zakład dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych i specjalny zakład dla robót emalierskich w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy pracowników metalurgicznych w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy przemysłu metalurgicznego w Nixdorfie;

oddział rytownictwa metalurgicznego, sporządzania stampili i modelowania w Szkole zawodowej dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyer;

oddział rytownictwa i cyzelownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Jabłońcu;

dalej oddział mistrzowski cyzelerów i rytowników w rządowej szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału wykazać mogą najmniej trzyletnią praktykę w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

XII. Stelmachy.

Oddział dla stelmachów w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie.

XIII. Mechanicy, wytwórcy chirurgiczno-lekarskich przyrządów, optycy.

Niższa i wyższa Szkoła zawodowa elektrotechniczna przy technologicznym Muzeum przemysłem w Wiedniu;

oddział elektrotechniczny zawodowej Szkoły dla przemysłu maszynowego i elektrotechniki w Chomutowie; dalej

oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego i elektrotechniki w rządowych Szkołach przemysłowych w X. dzielnicy Wiednia i w Šmichowie

i oddziały wermistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25 przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był jeden z wyżej wymienionych przemysłów.

XIV. Zegarmistrze.

Szkoła zawodowa zegarmistrzostwa w Karlsteinie.

XV. Koszykarze.

Warsztat wzorowy wypłatania koszyków i uprawy wiciny we Wiedniu, pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego zakładu wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w koszykarstwie i że uczęszczali z dobrym postępem na naukę w rzeczonym zakładzie najmniej przez 2 lata;

oddział koszykarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Bleistadzie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Fogliano;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Melniku;

warsztat dla nauki koszykarstwa w Žamberku;

oddział koszykarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych niewidomych w Czechach, z siedzibą w Pradze;

oddział koszykarski w c. k. Zakładzie wychowawczym niewidomych we Wiedniu;

oddział koszykarski w izraelskim Zakładzie niewidomych we Wiedniu;

oddział koszykarski w styryjskim Zakładzie niewidomych w Gracu;

XVI. Bednarze (faskarze).

Oddział bednarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie.

XVII. Stolarze.

Oddział zawodowy architektury i zakład specjalny rzeźby w drzewie w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział zawodowy snycerstwa w drzewie tudzież oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych oddziałów względnie zakładu specjalnego wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką stolarską;

oddział stolarski na artystyczno-przemysłowym oddziale w rządowej szkole przemysłowej w Solnogradzie;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego, tudzież oddział stolarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Graacu;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział stolarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichensteinie;

oddział stolarski na artystyczno-przemysłowym oddziale zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Boleanie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarswa w Elbensee;

oddział stolarski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Grulichu;

Szkoła zawodowa stolarstwa w Hall;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki i kamienia w Hallein;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kimpolung;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział zawodowy stolarski w Kralowym Chlumie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa stolarska w Mariano;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Mezyrzeczcu wołoskiem;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział stolarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

warsztat nauki stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej;

dalej oddziały wermistrzowskie dla mechaniczno technicznych przemysłów:

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia.

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej

w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Śmiechowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie, i

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abiturycenci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół wermistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł stolarski;

następnie oddział budowniczno-przemysłowy na wermistrzowskich oddziałach:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogradzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Innsbruku,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Liberecu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w rządowej Szkole przemysłowej w Smichowie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie.

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach

przy wykazaniu co najmniej trzyletniej praktyki w przemyśle stolarskim;

w końcu oddział mistrzowski dla stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w rządowych Szkołach przemysłowych w Gracu i w Czerniowcach, tudzież w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Mezyrzeczcu Wołoskim pod warunkiem, że abiturycenci, przed wstąpieniem do tego oddziału, rzemiosła stolarskiego należycie się wyuczyli i mogą wykazać odnośną, najmniej jednoroczną praktykę w charakterze czeladnika.

XVIII. Tokarze, rzeźbiarze pianki morskiej, fajkarze.

Oddział tokarski w Szkole przemysłowej w Solnogradzie pod warunkiem, że abiturycenci tego oddziału mogą wykazać się, iż przed wstąpieniem do szkoły zawodowej byli najmniej przez 2 lata zatrudnieni w przemyśle tokarskim:

oddział tokarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział tokarski na oddziale zawodowym dla przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Bergreichensteinie;

oddział tokarski na artystyczno-przemysłowym oddziale zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział tokarski w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee;

oddział tokarski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział tokarski i oddział galanterijnych wyrobów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyży;

oddział tokarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki orzecha w Bielaku;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskim Mezyrzeczcu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział tokarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

Prywatna Szkoła zawodowa tokarska w Małborgecie.

XIX. Rzeźbiarze (przemysłowi rzeźbiarze drzewa i kamieni, snycerze drzewa).

Oddział zawodowy rzeźbiarski, następnie zakład specjalny rzeźby w drzewie i ogólny oddział modelnictwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

zawodowy i specjalny oddział rzeźbiarski w kierunku przeważnie figuralnym, następnie zawodowy i specjalny oddział modelowania i formowania w kierunku przeważnie ornamentalnym, zawodowy i specjalny oddział snycerstwa drzewnego i ogólny oddział figuralnego i ornamentalnego modelowania w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy snycerski, rzeźbiarski i modelowniczy na artystyczno-przemysłowym oddziale w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogradzie;

oddział zawodowy snycerstwa drzewnego na artystyczno-przemysłowym oddziale w rządowej Szkole przemysłowej w Innsbruku;

oddział snycerstwa drzewnego na zawodowym oddziale przemysłu drzewnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy snycerstwa drzewnego i oddział zawodowy rzeźbiarstwa ornamentalnego w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy dekoracyjno-plastyczny w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział snycerski na oddziale zawodowym przemysłu drzewnego i oddział rzeźbiarstwa dekoracyjnego na oddziale zawodowym dekoracyjnego malarstwa i rzeźbiarstwa w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział snycerski na artystyczno-przemysłowym oddziale zawodowym w Szkole budowniczego i artystycznego rękodzielnictwa w Bołcanie;

oddział ornamentalnego i figuralnego snycerstwa i snycerstwa zwierząt w Szkole zawodowej ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział snycerski w Szkole zawodowej stolarstwa w Koczewiu;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział snycerstwa ornamentalnego i oddział figuralnego rzeźbiarstwa, ozdóbnictwa i pozłotnictwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskiem Mezyrzeczcu;

oddział figuralnego i ornamentalnego snycerstwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział snycerstwa figuralnego i oddział snycerstwa ornamentalnego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział łożowniczy i snycerski w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach;

oddział snycerski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział rzeźby w marmurze w Szkole zawodowej obróbki kamienia w Laas;

oddział snycerski i oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział rzeźbiarski w Szkole zawodowej rzeźbiarstwa i kamieniarstwa w Horzycach;

wreszcie oddział mistrzowski modelowania w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału mogą wykazać najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle rzeźbiarskim (drzewnym lub kamieniarskim).

XX. Garbarze, farbiarze skór.

Wyższy kurs zawodowy dla przemysłu skórnego we Wiedniu pod warunkiem, że abiturycenci tego kursu przed wstąpieniem mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w garbowaniu lub farbowaniu skór.

XXI. Szczotkarze, pędzlarze.

Oddział szczotkarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudnienia dorosłych niewidomych w Czechach, z siedzibą w Pradze;

oddział szczotkarski w c. k. Zakładzie wychowawczym niewidomych we Wiedniu;

oddział szczotkarski w izraelskim Zakładzie niewidomych we Wiedniu;

oddział szczotkarski w styryjskim Zakładzie niewidomych w Gracu.

XXII. Hafciarze złotem, srebrem i perłami.

Oddział żeński haftów artystycznych w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

Szkoła haftów artystycznych we Wiedniu;

oddział zawodowy haftów artystycznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy haftów artystycznych i robót koronkowych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy haftów artystycznych w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział zawodowy haftowania i rysowania dla dorosłych dziewcząt w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogradzie;

szkoła dzienna haftów artystycznych i robót koronkowych w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział haftów artystycznych w Szkole zawodowej ręcznego i maszynowego hafciarstwa w Kraslicach.

XXIII. Barwiarze.

Oddział barwiarski na werkmistrzowskim oddziale w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tego oddziału mogą wykazać najmniej trzyletnią praktykę w przemyśle barwiarskim;

Szkoła zawodowa niższa barwiarstwa w technologicznym Muzeum przemysłowym we Wiedniu.

XXIV. Tapicerzy, wytwórcy przedmiotów do pościeli.

Oddział zawodowy architektury w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych oddziałów mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów.

XXV. Szewcy.

Warsztat nauki dla szewców w Starym Sączu.

XXVI. Pokostnicy, lakiernicy, malarze sztyldów i napisów, malarze malujący wyroby przemysłowe w sposób zarobkowy, pozłotnicy i puszkarze, malarze pokojowi.

Oddział zawodowy malarstwa w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackim dla

sztuki i przemysłu we Wiedniu i oddział specjalny rysunków dekoracyjnych i malarstwa dekoracyjnego w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na te oddziały wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

kursy zawodowe dla malarzy dekoracyjnych i pokojowych w rządowych Szkołach przemysłowych w Gracu i Innsbruku pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem na te kursy wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

oddział zawodowy dla malarzy dekoracyjnych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział rysunku i malarstwa dekoracyjnego w Szkole zawodowej przemysłu iłowego w Cieplicach-Szenowie, następnie oddział ceramicznego i dekoracyjnego rysunku i malarstwa i oddział figuralnego rysunku i malarstwa w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Jabłońcu pod warunkiem, że abiturycenci przed wstąpieniem do tych oddziałów wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w jednym z wyżej wymienionych przemysłów;

wreszcie oddział figuralnego rzeźbiarstwa, ozdobiectwa i pozłotnictwa w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskim-Mezyrzeczcu.

§ 2.

Do korzyści wymienionych w § 1 mają prawo już ci uczniowie wspomnianych powyżej zakładów naukowych, którzy takowe ukończyli w roku szkolnym 1905/06.

Co do wymienionych w § 1, punktach XIX i XXIII, zakładów naukowych dla przemysłu rzeźbiarskiego i barwiarzkiego, mają prawo do tych korzyści wszyscy dotychczasowi abiturycenci pod warunkiem, że w czasie wydania im świadectwa odejścia, organizacja dotycząca zakładu, zwłaszcza co do liczby lat na studia przepisanych była taka sama, jak obecnie.

§ 3.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, dotyczące się owych zakładów dla nauki przemysłu, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia któregoś z przemysłów rękodzielniczych, przestają niniejszem obowiązywać.

Fort wrl.

Marchet wrl.

198.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych tudzież Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 3. września 1906,

wymieniające te zakłady naukowe, których świadectwa uważane będą za dowód uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych.

Na zasadzie rozporządzenia ministerialnego z dnia 17. września 1883 (Dz. u. p. Nr. 151), dotyczącego się udowadniania szczególnego uzdolnienia do rozpoczęcia pewnych przemysłów konsensowych, podaje się do wiadomości co następuje:

Do rozpoczęcia przemysłu drukowania książek, podpadającego pod punkt 1 (przemysł prasowy) powołanego rozporządzenia, uważane będą jako dostateczny dowód uzdolnienia świadectwa wydawane zwyczajnym uczniom oddziału dla przemysłu książkowego i ilustracyjnego w graficznym zakładzie naukowym i doświadczalnym we Wiedniu, względnie wydawane nadzwyczajnym uczniom tego oddziału poświadczenia, że studia swe z dobrym wynikiem ukończyli.

Do rozpoczęcia podpadającego również pod punkt 1 powołanego rozporządzenia przemysłu litograficznego, fototypii, jakoteż wykonywania wszystkich tych fotograficznych czynności reprodukcyjnych, przy których prasy drukarskie wchodzi w zastosowanie, potrzebne jest świadectwo ukończenia z dobrym wynikiem ostatniego roku oddziału fotograficznego i czynności reprodukcyjnych w graficznym Zakładzie naukowym i doświadczalnym we Wiedniu oraz co najmniej cztery półrocza wynosząca praktyka w zawodzie drukarskim w tymże Zakładzie.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 5 powołanego rozporządzenia przemysłu wyrobu i sprzedaży broni palnej, uważanem będzie za dostateczny dowód zawodowego uzdolnienia świadectwo ukończenia szkoły zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 6 powołanego rozporządzenia, przemysłu wyrobu i sprzedaży materiałów pyrotechnicznych, przedmiotów pyrotechnicznych i przetworów wybuchowych wszelkiego rodzaju, uważanem będzie za wystarczający dowód szczególnego uzdolnienia świadectwo dojrzałości albo też świadectwo ukończenia z dobrym skutkiem ostatniego roku chemiczno-technicznego oddziału wyższej Szkoły przemysłowej:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie

i wyższej Szkoły zawodowej dla przemysłu chemicznego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

Do rozpoczęcia wspomnianego w punkcie 7 powołanego rozporządzenia przemysłu wyrobu truczni i przyrządzania materiałów i przetworów, przeznaczonych do użytku leczniczego, jakoteż sprzedaży tych przedmiotów, o ile nie jest zastrzeżoną wyłącznie aptekarzom, dalej wyrobu i sprzedaży sztucznych wód mineralnych, uważanem będzie za dostateczny dowód uzdolnienia świadectwo dojrzałości albo też świadectwo ukończenia z dobrym skutkiem ostatniego roku chemiczno-technicznego oddziału wyższej Szkoły przemysłowej:

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie

i wyższej Szkoły zawodowej dla przemysłu chemicznego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, przyczem jednak jeszcze wykazać należy co najmniej dwuletnią praktykę w chemicznem laboratorium albo w zakładzie przemysłowym, mającym za przedmiot wykonywanie dotyczącego uprawnienia.

Do rozpoczęcia, wspomnianego w punkcie 8 powołanego rozporządzenia, przemysłu zaprowadzania gazociągów, urządzeń do oświetlania i wodociągów, uważanem będzie za dostateczny dowód uzdolnienia, oprócz wykazać się mającej, co najmniej dwuletniej praktyki w dotyczącym przemyśle instalacyjnym, świadectwo złożonego z dobrym skutkiem, na politechnikach we Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska), Bernie (niemiecka i czeska) lub we Lwowie, pierwszego egzaminu rządowego na wydziale budowy maszyn, względnie świadectwa złożonych egzaminów poszczególnych ze wszystkich przedmiotów tego egzaminu rządowego z co najmniej dostatecznym wynikiem, łącznie z świadectwami złożonych z dobrym skutkiem egzaminów postępu z machinoznawstwa, z nauki budowy maszyn i z technologii mechanicznej, dalej świadectwa dojrzałości albo świadectwa ukończenia ze skutkiem ostatniego roku mechaniczno-technicznego oddziału wyższych szkół przemysłowych:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,
w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej

w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Hohenstacie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie,

dalej niższo-austryackiej krajowej Szkoły przemysłowej (wyższa Szkoła przemysłowa zawodu mechaniczno-technicznego) w Wiener-Neustadt, następnie kursu budowy okrętów w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście i wyższej Szkoły zawodowej ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu.

Do rozpoczęcia, wzmiankowanego w punkcie 9 powołanego rozporządzenia, przemysłu wyrobu i reparacji kotłów parowych, uważać należy za dostateczny dowód szczególnego uzdolnienia, w związku z wykazaniem praktycznego zajęcia w dotyczącym przemyśle, świadectwo złożonego pomyślnie w szkołach głównych technicznych w Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska), Bernie (niemiecka i czeska), lub we Lwowie pierwszego egzaminu rządowego z budowy maszyn a względnie świadectwa złożenia ze skutkiem przynajmniej dostatecznym poszczególnych egzaminów z wszystkich przedmiotów tego egzaminu rządowego łącznie ze świadectwami złożonych pomyślnie egzaminów postępu z machinoznawstwa, z nauki budowy maszyn i z technologii mechanicznej, dalej świadectwa dojrzałości lub świadectwa skończenia z pomyślnym skutkiem ostatniego roku oddziału mechaniczno-technicznego wyższych szkół przemysłowych:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy we Wiedniu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej

w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Hohenstacie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie,

dalej niższo-austriackiej krajowej Szkoły przemysłowej (wyższa Szkoła przemysłowa zawodu mechaniczno-technicznego) w Wiener-Neustadt, następnie kursu budowy okrętów w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście.

Niniejsze obwieszczenie nabiera natychmiast mocy obowiązującej. Równocześnie przestają obowiązywać obwieszczenia z dnia 5. grudnia 1897, Dz. u. p. Nr. 281 i z dnia 19. kwietnia 1901, Dz. u. p. Nr. 44.

Bienert wlr.

Forst wlr.

Marchet wlr.

199.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem wy- znań i oświaty i Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 3. września 1906,

dotyczące wykonania § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego.

W wykonaniu § 13go, ustępu 3, ustawy z dnia 26. grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 193), o urządzeniu konsensowych rodzajów przemysłu budowlanego, wymienia się poniżej te zakłady naukowe, których ukończenie nadaje prawo do dobrodziejstw w § 12 rzeczonyj ustawy określonych.

Takimi we względzie odbywania praktyki są:

dla przemysłu budowniczego, majstrów murarskich, kamieniarskich i ciesielskich:

wydziały budownictwa cywilnego i budownictwa inżynierskiego Szkół głównych technicznych we Wiedniu, Gracu, Pradze (niemiecka i czeska) i we Lwowie, tudzież wydział budownictwa inżynierskiego w Szkole głównej technicznej w Bernie (niemiecka i czeska);

dla przemysłu budowniczego, majstrów murarskich, kamieniarskich i rurmistrzów:

wyższe Szkoły przemysłowe z zakresem budowniczno-technicznym:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

dla przemysłu ciesielskiego i kamieniarskiego:

Szkoły werkmistrzowskie zakresu budowniczno-technicznego:

w rządowej Szkole przemysłowej w I. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Solnogradzie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku,
w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu.

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,
w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach;

dalej pod warunkiem, że uczęszczanie na te oddziały naukowe (wyjawszy kurs przygotowawczy) trwało co najmniej przez dwa kursy:

zimowy kurs dla kamieniarzy i cieśli w Szkole budownictwa i artystycznego rękodzielnictwa w Bolcanie,

zimowy kurs dla kamieniarzy i cieśli w Szkole budownictwa i artystycznego rękodzielnictwa w Trydencie,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczego w rządowej Szkole rzemieślniczej w Lincu,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczego w Celowcu.

kurs dopełniający dla rzemieślników budowniczego w rządowej Szkole rzemieślniczej w Imście,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczego w rządowej Szkole rzemieślniczej w Jaromierzu,

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w rządowej Szkole rzemieślniczej w Dzieczynie.

zimowy kurs dla rzemieślników budowniczych w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bielaku, publiczna sala rysunkowa dla czeladników murarskich, ciesielskich i kamieniarskich w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bergreichensteinie,

zawodowy kurs (zimowy) dla cieśli i zawodowy kurs (zimowy) dla kamieniarzy w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein.

mistrzowski kurs dla kamieniarzy w zawodowej Szkole rzeźbiarzy i kamieniarzy w Horzycach;

dla przemysłu ciesielskiego:

oddział ciesielski i wyrobu sprzętów w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Bergreichensteinie,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole ciesielstwa i ślusarstwa w Ebensee,

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Kołomyji.

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa w Zakopanem.

oddział ciesielski w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

dla przemysłu kamieniarskiego:

oddział kamieniarski w zawodowej Szkole rzeźbiarstwa i kamieniarstwa w Horzycach,

oddział kamieniarski obróbki marmuru w zawodowej Szkole obróbki kamienia w Laas,

oddział zawodowy obróbki kamienia w zawodowej Szkole obróbki drzewa i kamienia w Hallein,

szlaska krajowa Szkoła zawodowa dla przemysłu granitowego w Frydbergu,

szlaska krajowa Szkoła zawodowa dla przemysłu marmurowego w Saubsdorfie.

Rozporządzenie niniejsze nabiera natychmiast mocy obowiązującej.

Zarazem uchyla się rozporządzenia ministerjalne z dnia 27. grudnia 1893, Dz. u. p. Nr. 196, z dnia 2. kwietnia 1898, Dz. u. p. Nr. 63, z dnia 30. września 1899, Dz. u. p. Nr. 200, i z dnia 24. czerwca 1901, Dz. u. p. Nr. 111.

Bienerth wlr.

Fort wlr.

Marchet wlr.

200.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. września 1906,

dotyczące spisu urzędów, posiadających upoważnienie do przestemplowywania zagranicznych papierów wartościowych.

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906, Dz. u. p. Nr. 103, oznajmia się, że także c. k. główny urząd podatkowy w Ostrowie Morawskiej został upoważniony do przestemplowywania znaczków stemplowych na zagranicznych akcyach, rentach i obligacjach.

Korytowski wlr.